

 ארגון יוצאי בילגוראיי בישראל
Bilgoraj Jewish survivors Organization - Israel

www.bil-is.com

21.04.11

דף מידע 101

חברי ארגון נכבדים

תנחומים למשפחת ויינברג

ארגון יוצאי בילגוראיי משתתף בזאת בצערם של בני משפחות ויינברג, שטרזר, ברקן שתיל ועילם על פטירתה של הרעיה, האם, האחות והדודה בתיה ויינברג לבית שטרזר ז"ל, דור שני ליוצאי וניצולי העיירה בילגוראיי. בתיה הייתה בת ששים ושש במותה.

ההלוויה התקיימה היום, יום ה' יז בניסן תשע"א ב' חוה"מ פסח 21.04.11 בבית העלמין "מורשה ברמת-השרון" המשפחה תשב "שבעה" החל ממוצאי החג כא בניסן תשע"א 25.04.11 בביתם שברחוב צירלסון 1 ברמת השרון.

בתיה ז"ל אימם של חברינו, האחים ישראל וארז ויינברג, שהייתה אחותם של נחמה שטרזר ז"ל ושל אסתר ברקן תבדל לחיים ארוכים, הלכה לעולמה לאחר מאבק ממושך במחלה קשה, ומדברי הסופדים לה הצטיירה דמות של אישה אהובה על כל סובביה, אישה שלמרות שהייתה מודעת למצבה הבריאותי הרי שלא ויתרה ונלחמה בנחישות על חייה עד שהוכרעה בידי הגורל.

אנו מחבקים בחום רב את בעלה ושני בניה, ישראל וארז, אליהם נודענו לראשונה בסיוור שערך הארגון שלנו לבילגוראיי ולפולין, ושבמהלכו התחבבו על כולנו. למדו להכירם ונרקמו בינינו יחסי ידידות עמוקים.

אנו נוהגים בשעות קשות שכאלה לאחל לאבלים שלא ידעו עוד צער, אף שהכל יודעים שברכה זאת אינה יכולה להתממש. אבדן של אנשים קרובים הם חלק בלתי נפרד מגורלו של כל אדם, ותמיד מלווה שלב זה בכאב, כאב זה דורש את זמן ההחלמה שלו, איש איש על פי הקצב שלו, בזמן הנדרש לו ויכולת ההתאוששות שלו, הרגשת החוסר כתוצאה מהפרידה הכואבת עלולה ללוות אותנו זמן מרובה, ומה שיכול לעזור ולהתגבר על הקושי שבאבדן הוא הזיכרונות של הרגעים היפים ביחד, השמחות המשפחתיות, מחוות של קרבה, אהבה, דאגה, זכר החיוך החם, ההקרבה, והידיעה שהכול לא היה לשווא ושהתמורה הייתה בכך, בדור ההמשך שאמכם גידלה, וטיפחה וחינכה להיות אנשים של ממש לתפארת ולגאווה.

בשם חברינו קבלו בבקשה את תנחומינו, לכם ולכל בני משפחתכם המסועפת. אנו מקווים שתתגברו על האבל ושתדעו מעתה שמחות לרוב.

בשם הארגון.
רבקה ניב וישראל בר-און.